

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

 www.adoratrici-asc.org

 redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Rok XXIV – Wydanie 2, luty 2022

Wschodząca gwiazda: Słowo, które stało się ciałem, oświeca drogę

Okres świąteczny zakończył się niedawno, a zapowiedź Wielkanocy, którą usłyszeliśmy podczas Objawienia Pańskiego, wciąż rozbrzmiewa w naszych uszach. Bóg stał się ciałem, Emmanuelem, niczym wschodząca gwiazda z wysoka, aby przezwyciężyć naszą ciemność mocą swojej Tajemnicy śmierci i zmartwychwstania.

Tydzień modlitw o jedność chrześcijan podejmuje w tym roku temat świetlistego objawienia się Boga. Fragment podany dla refleksji wszystkich ochrzczonych zaczerpnięty jest z Ewangelii Mateusza. Wskazuje nam gwiazdę, która pochodzi ze Wschodu, aby oświecić drogę dla wszystkich narodów: „Widzieliśmy, jak jego gwiazda pojawiła się na Wschodzie i przybyliśmy tutaj, aby go uczcić”.

Teksty przygotowane przez chrześcijan z Libanu zwracają uwagę na wątek światła Chrystusa, które przychodzi do nas ze Wschodu i pokonuje mroki podziału i zła. Wcielone Słowo Boże jest prawdziwym światłem, które pozwala nam odkryć życzliwy Boży plan dla historii. Dlatego konieczne jest słuchanie Jego Słowa i pozwalanie, aby wcielało się w nasze codzienne

działania, aby czyniło nas lekkimi dla innych. Wtedy będziemy jak gwiazdy na świecie, które przezwyciężą ciemność podziału.

W to wezwanie do jedności przecina się Niedziela Słowa Bożego (III Niedziela Zwykła). Następuje ona w tym roku 23 stycznia. Papież Franciszek bardzo chciał poświęcić jeden dzień każdego roku Słowu Bożemu i chciał, aby odbywało się to w połączeniu z liturgiczną celebracją nawrócenia św. Pawła, Apostoła pogan. Jego świadectwo życia jako sługi Ewangelii, który odnalazł w Słowie Bożym narzędzie przenikające do głębi, wzywa nas dzisiaj do odkopywania skarbu Ewangelii, który otwiera nam drzwi sensu istnienia i historii. Św. Hieronim stwierdza, a Sobór Watykański II potwierdza: „Ci, którzy ignorują Pisma, „ignorują Chrystusa!”

Niech światło gwiazdy i światło Słowa będą dwiema lampami, które prowadzą nas w Chrystusie w naszej pielgrzymce w tym nowym roku.

S. Patrizia Pasquini, ASC

Wydawca

Wydawca

- ◇ Wschodząca gwiazda: Słowo, które stało się ciałem, oświeca drogę

Przestrzeń Zarządu Generalnego

- ◇ „Synodalność: konstytutywna natura życia konsekrowanego. Jak zrównoważyć służbę we władzy i wierność charyzmatowi dzisiaj”

Ze Świata ASC

- ◇ Serca... w komunii, Ewangelia na świecie
- ◇ Każde doświadczenie jest wyjątkowe i inne w każdym ze swoich źródeł

Spis

1	◇ Parafia Św. Jana Bosko, lato!	7
	◇ Seminarium formacyjne dla liderów grup stowarzyszonych	8
	◇ Rekolekcje parafialne w Adwencie	9
	Przestrzeń JPIC/NIVAT	
2	◇ Kawa z literaturą	10
	W Zgromadzeniu	
4	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	11
	◇ Profesja Zakonna	11
	◇ Urodziny: świętujmy życie	11
6	◇ Wróćmy do Domu Ojca	11

„Synodalność: konstytutywna natura życia konsekrowanego. Jak zrównoważyć służbę we władzy i wierność charyzmatowi dzisiaj”

Pomimo niepewności tego bezprecedensowego czasu spowodowanej pandemią, która nadal nas niepokoi, 11 stycznia świętowaliśmy doroczne zgromadzenie Unii Rzymskiej UISG.

To była wielka radość móc po tak długim czasie być osobiście obecnym: opowiadać o sobie, radować się w obecności innych, patrzeć sobie w oczy i doświadczać radości bycia razem. Odległe możliwości oferowane przez Unię i Międzynarodowy UISG podczas tych dwóch lat pandemii były z pewnością błogosławieństwem, ale obecność robi różnicę we wszystkim. Cud owocności spotkania!

Temat wybrany przez grupę kierowniczą, po konsultacjach z członkami zgromadzenia, ujrzał wszystkich nas, uczestników, zaangażowanych w bardzo aktualny, bardzo interesujący temat: „Synodalność: konstytutywna natura życia konsekrowanego. Jak zrównoważyć służbę władzy i wierność charyzmatowi dzisiaj”.

S. Tiziana Merletti sfp, prawnik kanoniczny i konsultant UISG, ułatwiła poranek inspirującym omówieniem proponowanego tematu, a następnie omówiła kilka uwag, które pojawiły się podczas dzielenia stołu.

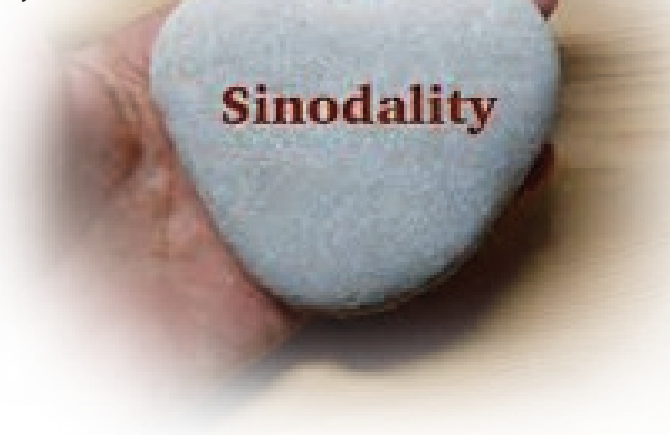
Siostra Tiziana zaczęła od stwierdzenia, że życie konsekrowane jest par excellence „synodalnym” elementem Kościoła i w Kościele.

Kryterium leżącym u podstaw tej konstytutywnej natury jest właśnie życie wspólnotowe, jako istotny element identyfikacji istoty uczniostwa i naśladowania Jezusa.

Życie braterskie ożywia nie tylko działalność misyjną, ale także świadomość wspólnego działania w imię Chrystusa. Dlatego ze swej istoty Instytuty życia konsekrowanego przeżywają rzeczywistość synodalności Kościoła w sposób absolutnie proroczy. W Kościele jako komunii odkrywamy piękno wspólnoty, bycia razem, chodzenia z innymi.

Mamy świadomość, że synodalność jest wymiarem, który należy nieustannie podbijać, ponieważ nie jest statusem, ale procesem. Dynamiczne jest ciągle odnawianie się i karmienie tyłoma procesami wychowawczymi i formacyjnymi.

Siostra Tiziana przypomniała nam również, że sprawowanie synodalności jest stylem wspólnotowego powołania życia konsekrowanego i jest trudnym podbojem, ponieważ oprócz tego, że jest dynamiką łaski, jest sposobem dzielenia się, uczestnictwa i zaangażowania misyjnego. Jeśli synodalność nie jest zasadą, ale raczej metodą przeżywania wzajemności i troski w rzeczywistości kościelnej w stylu ewangelicznej bliskości, to braterstwo będzie musiało być przeżywane jako mistyka synodalna.

Droga synodalna nie jest ani prosta, ani wygodna, ale może nam pomóc wzrastać w duchu Ewangelii, zaczynając od ufności w Ducha, który kieruje Kościołem i każdą wspólnotą wiary i działa we wszystkich. Pomaga nam odrzucić logikę władzy i dominacji, aby coraz bardziej przywiązywać się do propozycji służby i pokory. (por. Mk 10:35-45) Chociaż może się to wydawać powolną i nieefektywną drogą, niezdolną do nadążania za tempem, które charakteryzuje ten czas, a zatem nieodpowiednia, synodalność jest generatywna, ponieważ rozwija uczestnictwo i współodpowiedzialność członków.

Synodalność idzie razem, mając na sercu ten sam cel: Trójcę Świętą, zwracając szczególną uwagę na osobistą pracę w procesie ciągłej transformacji, stawiając czoła wewnętrznym wyzwaniom, pielęgnując braterskie relacje do zmiany i uzgadniając zasady, których należy przestrzegać.

Braterstwo i synodalność zatem odnoszą się do siebie i są nierozdzielnie związane.

Po nakreśleniu kilku cech charakterystycznych siostry powołanej do służby we władzach synodalnych, s. Tiziana podkreśliła, że proces synodalny jest metodą, której należy się nauczyć. Życie konsekrowane przeżywa czas głębokich przemian i po wielu wiekach historii naznaczonej innymi wzorami jesteśmy wezwani do ponownego

przyjęcia tego stylu współodpowiedzialności, który charakteryzował wspólnotę apostołską. Zdajemy sobie sprawę, że jest początkowy wysiłek, z którym trzeba się liczyć, chaos, przez który musimy przejść, aby rozpocząć te procesy, które pozwolą nam nauczyć się i stopniowo przyjmować ten styl. To znak wspólnoty, która próbuje, zaczyna, wyrusza.... Reszta nadejdzie, ponieważ jeśli wyruszymy, ścieżka „otworzy się krok po kroku”.

S. Nadia Coppa, ASC

Serca...w komunii, Ewangelia na świecie

„Serca w komunii... Ewangelia w świecie” to temat, który towarzyszył nam w czasie wizytacji kanonicznej Zarządu Generalnego. Wizytacja odbyła się w naszej Fundacji Gwinei Bissau w dniach 30 października – 12 listopada 2021 roku.

Przełożona generalna s. Nadia Coppa wraz z radną s. Matij Pavić prowadziła nas w spotkaniach rozeznawania, rozważania Słowa, badania sytuacji misji oraz refleksji osobistej i wspólnotowej. Użyły prostej, ale silnej dynamiki, która pomogła każdej ASC zastanowić się nad sobą, do samego serca jej społeczności oraz bycia aktywnym i kreatywnym członkiem Fundacji.

Zgodnie z ustalonym doraźnie harmonogramem przełożeni odwiedzili i przebywali kilka dni w trzech wspólnotach misji: Bissau, Bula i Ingorè. Prowadzili konkretne spotkania w każdym domu misyjnym i odwiedzali miejsca i posługę każdej ASC.

Oprócz konkretnych spotkań z radą Fundacji, lokalnymi przełożonymi i ekonomami, siostrami ze ślubami czasowymi, postulankami i aspirantkami, 9 listopada w Buli odbyło się spotkanie formacyjne ze wszystkimi 14 członkami ASC Fundacji.

Był to czas łaski i prawdy, przeżywany i wyrażany w szczerym braterstwie, z sercami i umysłami otwartymi na zrozumienie i życie nas samych i innych sióstr. Byłyśmy zdecydowane

rozpocząć bardziej autentyczny proces nawrócenia, aby móc dalej wzrastać jako ASC w komunii i misji głoszenia Pana w świetle Krwi Chrystusa.

Świat się zmienia, środki i sposoby życia się zmieniają, ale zmiany są pozytywne i sprawiają, że wzrastamy tylko wtedy, gdy poprawiamy naszą drogę, nasze wyniki i dla nas nasze nieograniczone oddanie Chrystusowi w misji i głoszeniu miłosierdzia Bożego dla wszystkich.

W tym wstępie pozwolę wam zebrać inne rzeczy z krótkich wypowiedzi młodych sióstr po ślubach ASC, które wyrażają i pokazują, jak Duch przebadał ich serca i zapoczątkował nowe procesy wewnętrznej odnowy osobistej i wspólnotowej. Tutaj są:

„Podczas wizytacji kanonicznej doświadczyłam wielkiej radości i głębokiego doświadczenia miłości i miłosierdzia... Trzy momenty wizytacji kanonicznej, które mnie szczególnie poruszyły, to: u nas po ślubach czasowych, w naszej wspólnoty w Bissau, a następnie w Fundacji.

„Ten czas wizytacji całkowicie zmienił moje uczucia, ponieważ wszystko, co zostało powiedziane na spotkaniach, było przydatne w moim życiu duchowym i ludzkim jako członkini rodziny ASC wezwanej do przyjęcia tych samych uczuć współczucia i przebaczenia, jakie odczuwał Jezus

Czułam, że muszę dokonać procesu wzrostu, by być bardziej uważną i akceptującą z moimi siostrami i żyć bardziej w komunii z nimi, abym mogła przekazać to moim braciom i siostram na zewnątrz.

Czuję, że po wizycie kanonicznej w moim życiu wiele się zmieniło. Jestem bardzo wdzięczna za to i za to, co otrzymałam, i jestem pewna, że Bóg, „sprawca i posiadacz wszelkiego dobra”, pomoże mi żyć intencjami, jakie postawiłam podczas wizytacji kanonicznej. Nieskończone dzięki, Siostry!

S. Tânia

„Wizytacja była ważna dla mojego życia osobistego i wspólnotowego. To bardzo pomogło naszej Fundacji uświadomić sobie potrzebę wzrastania w komunii, szczególnie w naszym sposobie kochania się, przeżywania empatii z pojednaniem, przebaczeniem i wzajemnym szacunkiem mojej siostry takiej, jaką jest... Na koniec dodam, że po wizytacji dostrzegam oznaki zmian zarówno na poziomie wspólnoty, jak i Fundacji. Niech Bóg Cię błogosławi! Dziękuję za wszystko, co nam dałaś...”

S. Victória

„Wasza wizytacja kanoniczna, Siostry, była szczególnym czasem i okazją dla naszej Fundacji i dla nas wszystkich 14 ASC obecnych w Misji w Gwinei Bissau.

„Mieliśmy chwile głębokiej refleksji i rozeznania na temat naszej tożsamości charyzmatycznej i naszego codziennego życia w naszej wspólnotie misyjnej, dzielenia się, wzajemnej pomocy i radości.

„Mocnym wezwaniem dla nas wszystkich było odnowienie naszego życia w braterskiej komunii, bycie bardziej szczerym i uczciwym wobec siebie i naszych sióstr. Komunia jest Bożym darem do osobistej i wspólnotowej przemiany, aby móc intensywnie przeżywać naszą konsekrację, w jedności i różnorodności narodowości, ras i kolorów.... Zjednoczone w misji, wspierając się nawzajem w posługach, głosząc, jak mówi nasza konstytucja, a tym samym świadcząc o miłości Boga do wszystkich.... Z tego powodu komunia, odpowiedzialność, konsekwencja życia, wzajemny szacunek między nami są ważnymi elementami, aby wzrastać jako ASC w Fundacji i w świecie, w którym jesteśmy powołane jako kobiety konsekrowane „żyjące takimi samymi uczuciami jak Jezus” (Flp 2):2ff) aby być znakiem miłości Tego, który przelał całą swoją krew, aby nas zbawić.

„Powinnam powiedzieć wiele innych rzeczy, ale na koniec serdecznie dziękuję przełożonym za pomoc, zachętę i miłość, którą obdarzyły nas w dniach nawiedzenia kanonicznego. Niech Bóg wam wynagrodzi, a Krew Jezusa was ochroni”.

S. Numò

Krótkie świadectwa uwypukliły kilka poruszających punktów wizytacji. Reszty dopełni dzieło Ducha Świętego i moc Krwi Jezusa, która uwalnia, oczyszcza i wzmacnia każde otwarte i szczerze serce. Prowadź nas dalej!

W imieniu każdego z nas ja również serdecznie dziękuję. Będziemy razem podążać tą samą drogą świętości, którą wytyczyli Jezus i nasi święci Założyciele, z żywą wiarą i żywą nadzieją w miłości do każdego stworzenia, nawet najbardziej odległego. Wirtualne, ale planetarne objęcie każdego ASC na świecie

**S. Maria Cifelli, ASC
i Siostry z Fundacji**

Każde doświadczenie jest wyjątkowe i inne w każdym jego Początku

4 lutego 2020 rozpoczęliśmy Nowicjat Międzynarodowy w Rzymie we Włoszech. Było nas siedem z trzech różnych krajów: Indii, Chorwacji i Włoch. Cieszyliśmy się obecnością Pana wśród Adoraterek Krwi Chrystusa z różnych narodów. Bycie częścią rodziny Asc było przyjemnym i wzbogacającym momentem. W czasie naszego nowicjatu miałyśmy różne doświadczenia w zwiedzaniu początków naszego Kościoła katolickiego i zgromadzenia. A także iść tam, gdzie żyła nasza Założycielka, św. Maria De Mattias i oddała swoje życie całkowicie Chrystusowi i swojemu drogiemu bliźniemu.

„Komunia miłości, w której jednoczą się ludzie z każdego plemienia, języka i narodu”. (LC. nr 6, 2).

Zanurzenie się w innej kulturze otwiera oczy. Tak, był to wyjątkowy czas, aby poznać, żyć i dzielić się międzykulturową relacją i otworzył nam drogę do docenienia różnych środowisk kulturowych z ich własnym pięknem i różnorodnością. Życie w tych wyjątkowych kulturach jest dla nas błogosławieństwem do tworzenia jedności w różnorodności. Dlatego uważamy to za czas łaski i radości, by wielbić Boga i osobiście Go doświadczać. Wielbimy Boga i promujemy jedność w Ciele Chrystusowym poprzez wielojęzyczne, wielokulturowe zasoby uwielbienia, aby nasze życie uległo przemianie i zjednoczyło narody, aby czciły Boga. Była to świetna okazja do oświecenia się różnymi tematami, które mogą pomóc nam pogłębić poznanie Chrystusa, siebie, innych i dokumentów Zgromadzenia. Miałyśmy również możliwość połączenia się z różnymi regionami, fundacjami i misją naszego zgromadzenia za pośrednictwem Internetu i obecności, co

dało szczególne doświadczenie i szerszą wizję naszego zgromadzenia, do którego należymy.

„Życie jest darem i musimy być wokół nas zapachem życia”. Życie we wspólnocie nowicjatu pomogło nam uświadomić sobie, że każdy z nas jest cennym darem od Boga. Dar, którym dzielimy się ze sobą, to hojne oddanie raz całego siebie na wspólne życie wspólnoty. Wzajemna obecność była czasem także osobistym wezwaniem do zmiany siebie dla dobra drugiego i uczyła nas chętnie uczestniczenia w zwykłych wymianach codziennego życia wspólnotowego.

Z wdzięcznością wspominamy w spótnotę formacyjną, która towarzyszyła, kształtowała, nauczała i zachęcała nas do rozwoju na wszystkich poziomach życia, na których mogłybyśmy

być prawdziwymi, szczerymi osobami ludzkimi i religijnymi. Pomimo dzielących nas różnic, cieszyliśmy się wsparciem, współpracą i wzajemną pomocą, by być zapachem życia wokół nas.

Pozostajemy z wdzięcznością przełożonej generalnej s. Nadii Coppa i Zarządowi Generalnemu, s. Mini Pallipadan i Zarządowi Regionalnemu, s. Mariammie Kunnackal, misyryzni nowicjatu i s. Joan Stoverink, asystentce mistrzyni nowicjatu, wspólnocie nowicjatu i wszystkim ASC na całym świecie które towarzyszyły nam w naszej drodze formacyjnej poprzez Wasze cenne modlitwy.

**Mary Priya, Padma i Swarnalatha
Nowicjuszki 2go roku**

Parafia Św. Juana Bosko, lato!

Parafia Św. Juana Bosko jest parafią ubogich willi w aglomeracji Buenos Aires. ASC przebywają w tym miejscu od czasu przybycia do Argentyny. Ponieważ nasza służba jest dedykowana w najmniejszym, nigdy jej nie opuściliśmy.

Po trudnym czasie pandemii tego lata ponownie rozpoczęliśmy dni rekolekcji dla kobiet, mężczyzn i młodzieży. Rok rozpoczęliśmy rekolekcjami dla kobiet. Przyszło około 90 osób. Miałyśmy rytm modlitwy, spokojnego dzielenia się i spędzania czasu na plaży, który umożliwił kobietom z niższych środowisk cieszyć się wewnętrzną podróżą, która wypełniła ich serca i dusze, a także odnowiła ich ciała.

Nie są to „formalne rekolekcje”, do jakich przywykliśmy my, siostry, ale biorąc pod uwagę ciężką pracę, jaką te kobiety wykonały podczas pandemii (gotowanie, zanoszenie jedzenia chorym, odkażanie obszarów kaplic i ulic w sąsiedztwie itp.) rekolekcje były okazją do zaoferowania im innego doświadczenia: jak doświadczenie „Bożej pieczyoty duszy”.

Po opuszczeniu placówki przez grupę kobiet przyszła kolej na grupę zdrowiejących uzależnionych z ich liderami. To doświadczenie było również bardzo pozytywne. Ostatnią grupą, która cieszyła się morzem, była grupa nastolatków w wieku od 11 do 14 lat. Zaplanowali oni zajęcia modlitewne, refleksje, zabawy na plaży i wyjście w morze. W grupie było około 100 młodych ludzi i niektórzy z nich po raz pierwszy widzieli morze. To samo dotyczyło grupy kobiet. Choć może to być coś banalnego dla osób mieszkających w pobliżu morza, dla tych, którzy mieszkają w małym obszarze miejskim, morze jest pełne i nieskończone, podobnie jak góry.

Wszystkie te działania są wyrazem Bożej miłości i dają nam ASC żyjącym w tych „kulturach

marginalizowanych” możliwość doświadczania radości ofiarowania tym biednym ludziom tego, co tak wielu innych doświadcza jako coś normalnego i wspólnego.

W poniedziałek 17 stycznia mieliśmy wyjechać z młodzieżą do Tandil, zostawiając morze za sobą, ale rosnąca liczba przypadków Covid w Argentynie położyła kres tej wyprawie na kemping, gdzie mieliby nocować w namiotach.

Należy zauważyć, że miejsce, w którym udajemy się nad morze, zwane San Clemente, zostało założone wiele lat temu przez księdza, księdza Francia. Przywiózł młodzież ze swojej parafii z diecezji San Martin tutaj, zaledwie kilka metrów od morza. Była to własność rodzinna. Pewnego razu wiał silny wiatr, który zdmuchnął namioty i w latach 70-tych ojciec Francia zaczął myśleć o zbudowaniu czegoś. Tak więc, krok po kroku, dziś duży budynek zwany Górą Kalwarią znajduje się tutaj zaledwie kilka metrów od morza i jest w stanie pomieścić wiele osób. Jest to bardzo szczątkowa konstrukcja, jak betonowy obóz szkolny, ale bardzo odpowiedni do posługiwania z ludźmi z Willi.

Nasza parafia pomaga w utrzymaniu tego miejsca, nawet nie prosząc o darowizny parafian, którzy przychodzą na spotkania.

Zabieramy ze sobą wszystko: żywność, apteczki, środki czystości, pieniądze na butle z propanem. Uczestnicy są odpowiedzialni za swoje rzeczy osobiste. Tworzy się duch wspólnoty, który celebrytuje wczasy-rekolekcje i pozwala im także mieć czas na planowanie życia parafialnego, patrząc w przyszłość, zaczynając od promiennego centrum, które nas jednoczy i wzywa nas, Jezusa.

S. Patricia Atarí, ASC

Seminarium formacyjne dla liderów grup stowarzyszonych

Po spotkaniu zarządu generalnego ze świeckimi współpracownikami Zgromadzenia pojawiło się pragnienie zorganizowania seminarium formacyjnego dla liderów grup, zarówno świeckich, jak i sióstr, z różnych części świata.

Zadanie prowadzenia tego przedsięwzięcia powierzono s. Annie Marii Vissani, ASC, odpowiedzialnej za Centrum Duchowości Na Górze Castelplano (Ankona, Włochy) i ekspertka w dziedzinie formacji świeckich do życia duchowego.

Pierwsza sesja Zoom Seminarium Życia Misterium Paschalnym dzisiaj odbyła się 28 listopada zeszłego roku pod hasłem „Drogi Przenajdroższej Krwi”.

Ze spotkaniem zoom było siedemdziesiąt połączeń, ale liczba uczestników była większa, ponieważ w niektórych przypadkach do tego samego komputera podłączona była więcej niż jedna osoba.

S. Nadia Coppa, przełożona generalna, przedstawiła sesję podkreślając, że projekt powstał z pragnienia świeckich, aby wzrastać w życiu duchowym i przeżywać je pod znakiem odkupienia Krwi.

Swoją prelekcją s. Anna Maria zaprosiła uczestników do przebycia trzech ścieżek:

- DROGA UMYŚŁU wezwała do zaszczepienia we krwi pamięci Ducha, aby nadać kształt nowej osobie: do myślenia, decydowania i działania zgodnie z Bogiem.
- DROGA ŚWIADCZEŃ jako wezwanie do wzięcia odpowiedzialności za własne życie, aby dobrowolnie oddać je aż do oddania krwi: branie za rękę naszych sióstr i braci, aby ich wspierać, pocieszać, dawać im świadectwo i towarzyszyć.
- DROGA „SERCA” jako wezwanie, aby nasze serca zostały napełnione nieskończoną Bożą żywotnością, aby przeniknęła całą naszą istotę.

Drugie spotkanie zaplanowano na 27 lutego. Trzecie odbędzie się 26 czerwca.

Będziemy tęsknić za s. Karoliną Miljak na tych dwóch ostatnich spotkaniach. Tak ciężko pracowała z naszymi współpracownikami, a teraz będzie nam towarzyszyła z wiecznego mieszkania, gdzie mamy nadzieję, że już cieszy się pełnią owoców Odkupienia.

S. Patrizia Pasquini, ASC

Rekolekcje parafialne w Adwencie

Zwyczaj odprowadzania rekolekcji parafialnych w okresie Adwentu i Wielkiego Postu stał się częścią polskiej praktyki religijnej i dewocyjnej. Zwykle trwają cztery dni, w tym niedzielę. Rozpoczynają się niedzielą Mszą św. specjalną homilią wygłoszoną przez zaproszonego kaznodzieję. Na zakończenie rekolekcji istnieje zwyczajowa okazja do spowiedzi. W tym roku kustosz Sanktuarium Matki Bożej Zwycięskiej w Brdowie (400 km od Częstochowy) poprosił mnie o wygłoszenie rekolekcji adwentowych. W sanktuarium posługują księża paulinowie – ci sami, którzy są w sanktuarium Czarnej Madonny w Częstochowie.

Rekolekcje rozpoczęły się w sobotę 4 grudnia, a zakończyły w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Głównym tematem rekolekcji było adwentowe „gospodarstwo”. O jakiego rodzaju porządkowaniu chodziło o to? Główną ideą było uporządkowanie naszej wiary, naszych rodzin, małżeństwa i relacji. W sanktuarium w niedzielę 5 grudnia odprawiono pięć mszy, a kolejną w

małej kaplicy parafialnej. W pozostałe dni odbyły się dwa spotkania zgodnie z harmonogramem rekolekcji: jedno o 9:00, drugie o 17:00. Odbyły się dwa kolejne spotkania formacyjne dla rodziców z dziećmi przygotowującymi się do sakramentów pokuty i komunii oraz dla rodziców młodzieży przygotowujących się do bierzmowania. Odbyły się trzy Msze Święte w uroczystość Matki Bożej oraz w Godzinę Łaski. Podczas każdej liturgii prowadziłem katechezy rekolekcyjne przygotowujące do uroczystości Bożego Narodzenia 2021 r., a zwłaszcza do spotkania Chrystusa, który powróci w chwale, by sądzić żywych i umarłych.

We wtorek, po komunii świętej podczas każdej Mszy św., pary małżeńskie obecne na liturgii odnowiły swoje przyrzeczenia małżeńskie i wyraziły chęć zbudowania odnowionego związku. Podczas tej aktywności było wiele emocji, dobrych uczuć i szczerych słów. Bóg dał łaskę przebaczenia, zapomnienia i pokochania osoby, tak jak wcześniej. W tamtych dniach wielu ludzi prało swoje szaty we Krwi Baranka, zbliżając się do sakramentu pokuty. To był naprawdę wielki wysiłek apostołski, ale przede wszystkim czas łaski. W tych dniach wiele osób porzuciło prace domowe i przybyło do sanktuarium, aby uporządkować swoje życie i relacje z Bogiem i bliźnimi.

S. Gabriela Janikula, ASC

Kawa z literaturą

Kilka miesięcy temu pani z parafii rozmawiała ze mną o sytuacji męża i trosce o ich zdrowie. Jej mąż jest emerytowanym administratorem z cukrzycą i cierpi na depresję, a sytuacja pandemii Covid-19 mu nie pomaga. Słuchając tej sytuacji zaczęłam myśleć o tym, jak mogłabym im pomóc bez wychodzenia z domu. Przypomniałam sobie przyjaciela psychologa z Brazylii, który w ostatnich latach stworzył klub książki. Już kilka razy brałam udział w Zoomie. Po zaplanowaniu, jak i dla kogo będzie skierowany projekt, zapytałam o możliwe terminy i zaprosiłam znajomych. Postanowiłam stworzyć dwa kluby książki: jeden dla kobiet, drugi dla emerytów. To, co zaczęło się od małej grupy, stopniowo rośnie nie tylko pod względem liczby uczestników, ale także bogactwa dzielenia się. Wiele osób nie znało się, ale w trakcie spotkań i rozmów na temat książki udało im się stworzyć piękną przyjaźń.

Klub książki działa tak: wybraliśmy książkę na pierwszym spotkaniu grupy. Czytamy rozdział w tygodniu. Spotkania trwają około godziny, a każdy z nas dzieli się najistotniejszymi punktami cotygodniowego czytania, co przykuło naszą uwagę i co zostanie z nami do końca życia.

Grupa kobiet wybrała książkę Clarissy Pikoli *Kobiety, które biegają z wilkami*. W tej książce każdy rozdział opowiada międzykulturowe mity, aby pomóc kobietom odnaleźć swoją siłę i połączyć się z ich prawdziwą istotą. Druga grupa wybrała *Klucze Królestwa* A.J. Cronin, w której autor opowiada historię księdza Franciszka od dzieciństwa do tragicznego wydarzenia, które budzi w nim powołanie do pracy misyjnej w Chinach w burzliwym czasie głodu, zarazy i

wojny domowej.

Nazwałam ją „Kawą z literaturą”, bo kiedy jesteśmy z przyjaciółmi, żeby porozmawiać przy dobrej filiżance gorącej kawy, tworzy się ciepła i przyjazna atmosfera. To jest nasza mała grupa, która stopniowo rośnie. W tym tygodniu dołączy dwóch innych członków.

To wielka radość widzieć, jak ta mała grupa nabiera kształtu poprzez rozmowę. Lubię uczestniczyć w naszych cotygodniowych spotkaniach za pośrednictwem Jitsi Meet i widzieć ich entuzjastycznie nastawionych i słuchać różnych punktów widzenia na temat ich wspólnej lektury i tego, jak wzbogaca to nasze spotkania. Różnorodność to bogactwo.

S. Katty Sarita Collana Estrella, ASC

Kalendarz Zarządu Generalnego

4 lutego: Uroczystość Św. Marii De Mattias: Msza Św. transmitowana na żywo przez Radiomaria o 16:40 (czas rzymski)

Urodziny: Świętujmy życie

30te urodziny

S. Vinnarasi Joseph 16/02/1992 Indie

50te urodziny

S. Elizabeth Oliverly Mtiti 03/02/1972 Tanzania

70te urodziny

S. Teresa Chabraszewska 12/02/1952 Wrocław

S. Magdalena Šokić 12/02/1952 Zagrzeb

S. Zdenka Pezer 26/02/1952 Zagrzeb

80te urodziny

S. Antonietta Filippi 09/02/1942 Włochy

S. Cecilija Glibo 11/02/1942 Zagrzeb

S. Enrica Cinti 14/02/1942 Włochy

S. Antonia Vizzoca 18/02/1942 Włochy

S. Julia Ciborro Galán 21/02/1942 Hiszpania

Profesja Zakonna

Pierwsza Profesja – 4 lutego

Indie

Mary Priya Mari Susai

Padma Vaddeswarapu

Swarnalatha Bandi

Zagrzeb

Martina Bukarica

Biljana Kostić

Profesja wieczysta – 5 lutego

Guinea Bissau

S. Fatima Euriza Mario Gomes

S. Numo Camarà

Nasze najlepsze życzenia i modlitwy

Wiadomości Międzynarodowe
Adoratorki Krwi Chrystusa

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXIV, Wydanie 2, luty 2022

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Debora Brunetti

Tłumaczenie:

S. Renata Vukadin - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki

Wróciły do Domu Ojca

05/01/2022	S. Lucrezia Colapinto	Włochy
05/01/2022	S. Jelena Kančelarić	Zagrzeb
08/01/2022	S. Karolina Miljak	Zagrzeb
12/01/2022	S. Lina Contento	Włochy
19/01/2022	S. Mathild Frick	Schaan
19/01/2022	S. Letizia Ferri	Włochy
23/01/2022	S. Bernadete Machado	Manaus
27/01/2022	S. Carmelina Blick	USA